

Бібліографія

1. Козир В.С. Генетична цінність сірої української породи / В.С. Козир // Держ. книга племінних тварин великої рогатої худоби сірої української породи. – К. : ППНВ, 2010. – Т.4.– С. 5 – 7.
2. Корейба Л.В., Ефективність комплексного лікування корів, хворих на післяродовий катаральний ендометрит в умовах ПР – АТ «Агро – Союз» Синельниківського району Дніпропетровської області // Л.В. Корейба, Т.Л. Спіцина, А.А. Голуб // Зб. наук. праць, – Харків, 2014 – Вип. 28, Ч. 2 С. 493 – 496.
3. Суслова Н.І., Спіцина Т.Л. Динаміка вмісту фосфоліпідів крові у худоби сірої української породи на різних етапах постнатального онтогенезу за різних систем утримання // Н.І. Суслова Т.Л. Спіцина // Науковий вісник ветеринарної медицини. – Біла Церква.Зб. наук. праць Вип. 13 (108)–2014 – С. 248 – 252.

УДК: 619:616-085:636.7

Т. Л. Спіцина

кандидат ветеринарних наук доцент

М. І. Гаращук

кандидат ветеринарних наук доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

І. Г. Ткачук

кандидат ветеринарних наук доцент

лікар ветеринарної медицини, м. Дніпропетровськ

ЛІКУВАННЯ ВИПАДКОВИХ РАН У СОБАК В УМОВАХ МІСТА ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Актуальність проблеми. Серед хірургічних хвороб досить часто спостерігаються випадкові рани травматичного, асептичного, гнійно-запального та інших процесів в різних ділянках тіла тварини. При лікуванні ран на перший план відносять локалізацію патологічного вогнища і не розповсюдження на сусідні ділянки тіла їх [3 с. 110–113].

Всі рани характеризуються такими клінічними ознаками, як біль, зянення та кровотеча, часто спостерігається повне чи часткове порушення функції [2 с. 58–60]. Аналізуючи методи консервативного лікування ран треба зробити висновок про наявність значного арсеналу лікарських засобів, що впливають на процес загоєння ран, проте і до нині є актуальними пошуки нових засобів, більш ефективних, ніж існуючі [3 с.110–113; 1 с. 214–215].

Дослідження проводились в умовах державної районної лікарні Жовтневого і Бабушкінського районів м. Дніпропетровськ на собаках різної породи, віку, статі. З метою вивчення ефективності лікування випадкових ран було сформовано дві групи тварин по п'ять собак у кожній, живою масою від 0,5 до 40 кг. Групи було сформовано за принципом пар-аналогів. Піддослідні тварини знаходилися в однакових умовах утримання, отримували приблизно однаковий раціон та мали однакові діагнози.

При потраплянні тварин на лікування оцінювали загальний стан організму, оглядали уражену ділянку тіла, вимірювали температуру тіла, вимірювали пульс та швидкість дихання тварини, після цього проводились лабораторні дослідження, а саме: мікроскопію мазків – відбитків, та дослідження проб крові тварин.

Собаки обох груп утримувалися в однакових умовах, а саме утримувалися в квартирах, були улюбленцями для хазяїв. Прогулянки у тварин складали по 1,5 години двічі на день. Раціон собак також був однаковим.

Аналізуючи отримані результати нами було встановлено частку хірургічних хвороб структурі загальної захворюваності собак. Вона складала 57 % всіх випадків, що продемонстровано на рисунку 1.

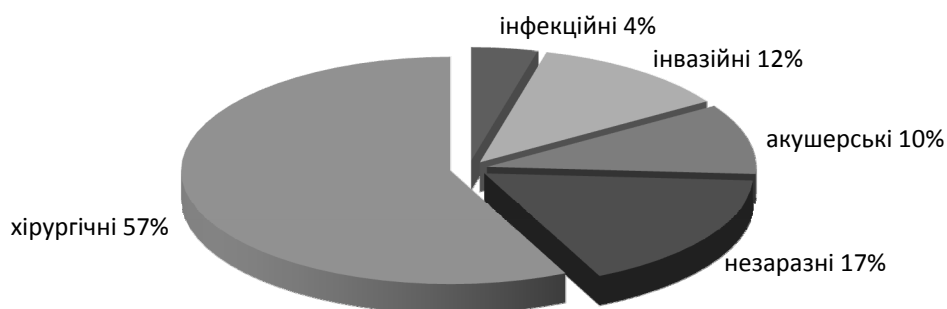

Рисунок 1. Частка загальної захворюваності у собак

Собакам другої групи після ретельного очищення ран застосовували аплікації з 1 % розчином «Гуміліду», просочуючи марлеву серветку ним. Аплікації проводили два рази на добу впродовж трьох днів, потім переходячи на один раз на добу впродовж п'яти днів. Також собакам на рану застосовували мазь «Левомеколь» один раз на добу. В якості вітамінних препаратів підшкірно вводили «Аміновіт» через добу три рази. Собакам першої групи проводили ретельне очищення рани, застосовували мазь «Левомеколь», вітамінотерапію.

Таблиця 1

Середні показники загоєння ран у собак

Група	Поява нормальних грануляцій	Зменшення гіперемії, набряку, болі	Зняття швів	Повне загоєння рани
Перша група	3–4	4–5	11–12	12–14
Друга група	2–3	3–4	9–10	9–11

З таблиці 1 ми бачимо, що у собак, яким застосовували аплікації 1 % розчину «Гуміліду» загоєння ран проходило швидше, а саме гіперемія зникала на 1–2 доби, поява грануляцій на 1 добу, зняття швів відбувалося на 1–2 доби. Повне загоєння рани проходило на три доби швидше ніж у собак, яким не застосовували аплікацій.

Висновок. Так застосування аплікацій 1 % розчину «Гуміліду» в комплексній терапії лікування ран у собак прискорює видужання та скорочує терміни зняття швів, зникнення гіперемії, болі, набряку.

Бібліографія

1. Кравців Р.Й., Коритко О.О. Перспективи застосування торфу у біотехнології та сільському господарстві // Р. й. Кравців, О.О. Коритко // Досягнення та перспективи застосування гумінових речовин у сільському господарстві. Матеріали міжнародної науково – практичної конференції, присвяченої 100-річчю від дня народження проф. Л.А. Христової. – Дніпропетровськ, 2008 – С. 214–215.
2. Масліков С.М., Спіцина Т.Л. Ефективність ін'єкцій та мазі Траумелю С за умов лікування собак з гнійними ранами // Матеріали II Международной научно – практической конференции" Европейская наука XXI века - 2007", Днепропетровск, 16 мая 2007, Т.– 9, – С.58–60.
3. Спіцина Т.Л. Порівняльна оцінка лікування гнійних процесів у поросят // Т.Л. Спіцина / «Проблеми зооінженерії та ветеринарної медицини: Зб. Наук. Праць ХДЗВА, 2013» – Вип. 27.– Ч.2. – С. 110–113.

УДК 636.2:636.082

О. І. Стадницька*кандидат сільськогосподарських наук**Інститут сільського господарства Карпатського регіону НААН України***МІНЕРАЛЬНІ РЕЧОВИНИ ТА ВАЖКІ МЕТАЛИ В МОЛОЦІ
І КРОВІ КОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЧОРНО-РЯБОЇ МОЛОЧНОЇ
ПОРОДИ В УМОВАХ ПОДІЛЛЯ**

Актуальність проблеми. Екологічні зміни на Землі найбільш масштабно впливають на забруднення навколишнього середовища невластивими йому речовинами. Спостерігається шкідлива дія забрудненості навколишнього середовища на сільськогосподарську продукцію, в тому числі і на продукцію тваринцтва. Одним з найбільш шкідливих забруднювачів сільськогосподарської продукції є солі важких металів.

Дослідження проведені на 535 коровах української чорно-рябої молочної породи, які належали ПОП “Іванівське” Терехівського району Тернопільської області.

Метою досліджень було вивчити зв'язок між вмістом мікроелементів і важких металів у крові та молоці у ході лактації. Встановлено, що у крові піддослідних корів впродовж лактації змінювався вміст міді, марганцю, цинку, заліза, кобальту, свинцю, кадмію і хрому. Так, вміст у плазмі крові міді з 2–3 до 8–9 місяця лактаційного періоду зменшився на 24,73 мкмоль/л або в 3,54 рази, вміст марганцю – з 2–3 до 5–6 місяця лактації збільшився на 6,42 мкмоль/л, а в подальшому, до 8–9 місяця лактації, зменшився на 18,87 мкмоль/л або в 14,2 рази. Вміст цинку в плазмі крові до 5–6 місяця лактації майже не змінювався, а до 8–9 місяця вірогідно зріс на 58,47 мкмоль/л або в 3,07 рази. Щодо заліза, то з 2–3 до 5–6 місяця лактаційного періоду його вміст у плазмі крові зменшився на 6,61, з 5–6 до 8–9 місяця – на 55,42 моль/л і з 2–3 до 8–9 місяця лактації – на 62,03 мкмоль/л або в 1,56 рази. Вміст кобальту у плазмі крові впродовж лактаційного періоду мав хвилеподібний характер: з 2–3 до 5–6 місяця лактації він зменшувався на 0,7, а з 5–6 до 8–9 місяця – збільшувався на 0,86 мкмоль/л або в 1,25 рази. Аналогічна картина спостерігалася і щодо вмісту свинцю в крові. З 2–3 до 5–6